

192

ad Titum. Ad dei philippi societate repudiata: cum romanis bellum aduersus philippum gerere statuerent. hopanni uero cum dorum urbem ebeli recipere: ac custodia tenere concupiscerent: quamq[ue] romanoru[m] arma uiuarent eos aspernari sunt. Acato aut[em] Tito statim se illius fide[m] commiserunt. Pyrrus e[un]d[em] pri[m]u[m] e[st] specula ornantissimu[m] romanoru[m] conspexiss[et] exercitum: dixisse tradit[ur] haud barbaricam sibi uideri illam barbarorum aciem. Cos[us] quoq[ue] qui obtutu[m] primo habuerat titum: easdem amississe uoces oportuit. Ex macedonibus e[un]d[em] audierant barbarica ducem exercitus aduenire: qui armis cuncta prosternens omnes in seruitutem detraheret. At postea titum etatis flore uirentem: aspectu benignu[m] greca[rum] ac eloquentia suauem: & glorie haud inanis cupidum conspicua[m]: ab eius leniuolentia miru[m] in malum demulcebant. Ceteri ciuitates obeuntes: eius hominis studio & amore uniuersa complebant: quae eas iam libertatis ducem assecutas esse predicarent. Postquam philippu[m] ad pacem inclinatum audiss[et] & habito eum colloquio pacem illi amicitiamq[ue] populis proposuit: macedos ab eius presidio liberatos suo iure legitimos: ciuitates sineret. quod omnino philippus facturam se esse negauit. Apud eos qui rerum philippi studiosi erant: uulgatum esse romanos non aduersu[m] grecos sed pro grecis aduersum macedones bella gesturos aduenisse. De hinc cum cetera Tito tranquilla succederent: in beotiam sine ulla belli facie proficiscens primores thebanoru[m] obtiniam praeteriit. si tam & si macedonice partis per brachilleim essent: tamen perinde ac utriusq[ue] foederis amicitiam. Titum honorifice salutarum exierunt: quos dextera p[ro]hibensol[is] benigne admodu[m] allocutu[m]. Titus inter eandem summa comitate percontabatur: nam de industria non nulla narrabat: quo ad ex itinere se se milites reciperent. Hec pacto una cu[m] thebanis urbem ingressus: qui cum id haud satis collibuisse: arcere tamen uerito sunt: quod non parua iam militu[m] manus fuerat consecuta. Titus atq[ue] perinde ac in potestate ciuitatem non haberet: persuadere thebanis cepit: ut eos ad suscipiendam romanoru[m] societatem induceret. Ad idem quoq[ue] faciendum cum rex attalus orando thebanos perliceret supra smectuis uires sua inducendo potentiam per quamdam laudis & glorie cupiditatem ostentare conatus. subita inter orandum capitis aeragine aut humoris descensu correptus amissis sensibus concidit. Paolopole nauibus relictus in asyam: suu[m] pri[m]u[m] uite diem obiit. Thebani romanis concessit. Postea roma[m] eunabus a philippo legatus: suos quoq[ue] titus a mittit: qui durante bello tempus sibi rogari ab senatu impetrare: aut saltem ab eo pacem fieri decernant. Is enim honore[m] precupidus ne aliter suffectus ad bellum imperator suam illi gloriam intrareperet: magis atq[ue] magis uerbatur. Ceteru[m] cum eius amicoru[m] opera